

Ey Kader

– Nurcan Uygur · 27 Nisan 2016

Her duygu neden eskiyor
Albümlerde sarardığı gibi resimlerin
Mazi neden gömülüyor en derin dehlizlere
Bir lahit gibi gizleniyor izi yok edilerek
Bir daha gün yüzüne çıkmamak üzere

Şimdi kadere ilk meydan okuyuşum
Ben değil
Sen benim elimdesin
Ben varsam sen hüküm sürebiliyorken
Neden ben senin hükümdarın olmayayım
Her şey benim elimdeyken ey kader

Kader diyerek boyun eğmek yok
Bile bile
Her kaderi kendimizin var ettiğini
Teslimiyet sadece korkaklıktır
Biraz cesaret
Hadi
Ver ellerini

İmkânsız olan her şeyin üstesinden gelelim
Kader diye başımıza atılanı
Birlikte değiştirelim
Karanlığı bin bir renge boyayalım
Batan güneşi tekrar doğana kadar unutmayalım
Gecenin hüküm sürmesine izin vermeyelim

Açalım yüreklerimizi sevgiye
Erisin solumuzdaki buzullar
Her şeye inat haykıralım sevdayı
Kafdağında duysun sağır sultan
Bir kez daha Anka misali
Kendi küllerimizden doğduğumuzu

Hadi korkma
Uzat ellerini
Birlikte aralayalım
Mutluluğun kapısını
Ardımıza bakmadan ilerleyelim